

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

02. Το βιβλίο των δύο (02. Dukanipāṭapāḷi)

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα (2. Dutiyapañcāsakaṃ)

[AN 2.52-2.117, PTS 1.77.1-1.86]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

02. Το βιβλίο των δύο

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα άτομα

53. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα όταν εγείρονται στον κόσμο εγείρονται για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Ποιες δύο; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που όταν εγείρονται στον κόσμο εγείρονται για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων».

54. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα όταν εγείρονται στον κόσμο εγείρονται ως θαυμαστοί άνθρωποι. Ποιες δύο; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που όταν εγείρονται στον κόσμο εγείρονται ως θαυμαστοί άνθρωποι».

55. «Δύο ατόμων, μοναχοί, η λήξη του χρόνου προκαλεί θλίψη σε πολύ κόσμο. Ποιων δύο; Του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, και του βασιλιά παγκόσμιου μονάρχη. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο ατόμων η λήξη του χρόνου προκαλεί θλίψη σε πολύ κόσμο».

56. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι άξιοι στούπας. Ποιες δύο; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο άξιοι στούπας.»

57. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι Βούδες. Ποιες δύο; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο Ατομικά Φωτισμένος. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο Βούδες».

58. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός. Ποιες δύο; Ο μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές και ο ελέφαντας ευγενούς καταγωγής. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο που δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός».

59. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός. Ποιες δύο; Ο μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές και το άλογο ευγενούς καταγωγής. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο που δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός».

60. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός. Ποιες δύο; Ο μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές και το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο που δεν τρομάζουν όταν πέφτει ο κεραυνός».

61. «Βλέποντας αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, οι κιμπουρίσες δεν μιλούν

ανθρώπινη ομιλία. Ποιες δύο; Μην πούμε ψέματα και μη συκοφαντήσουμε άλλον με ψεύδη. Βλέποντας αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, οι κιμπουρίσες δεν μιλούν ανθρώπινη ομιλία».

62. «Ανικανοποίητο και ανευχαρίστητο από δύο φαινόμενα, μοναχοί, το γυναικείο φύλο πεθαίνει. Ποιων δύο; Από τη συνουσία και από τη γέννα. Ανικανοποίητο και ανευχαρίστητο λοιπόν, μοναχοί, από αυτά τα δύο φαινόμενα το γυναικείο φύλο πεθαίνει».

63. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη συμβίωση των μη αγαθών και τη συμβίωση των αγαθών. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει η συμβίωση των μη αγαθών, και πώς οι μη αγαθοί συμβιώνουν; Εδώ, μοναχοί, σε έναν πρεσβύτερο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη - 'Ούτε ο πρεσβύτερος να μου μιλήσει, ούτε ο μεσαίος να μου μιλήσει, ούτε ο νέος να μου μιλήσει· ούτε εγώ να μιλήσω στον πρεσβύτερο, ούτε εγώ να μιλήσω στον μεσαίο, ούτε εγώ να μιλήσω στον νέο. Ακόμη κι αν ο πρεσβύτερος μου μιλήσει, επιθυμώντας τη δυστυχία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας την ευημερία μου, θα του πω «όχι», θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας δεν θα ανταποκριθώ. Ακόμη κι αν ο μεσαίος μου μιλήσει... κ.λπ... ακόμη κι αν ο νέος μου μιλήσει, επιθυμώντας τη δυστυχία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας την ευημερία μου, θα του πω «όχι», θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας δεν θα ανταποκριθώ'. Και στον μεσαίο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη... κ.λπ... και στον νέο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη - 'Ούτε ο πρεσβύτερος να μου μιλήσει, ούτε ο μεσαίος να μου μιλήσει, ούτε ο νέος να μου μιλήσει· ούτε εγώ να μιλήσω στον πρεσβύτερο, ούτε εγώ να μιλήσω στον μεσαίο, ούτε εγώ να μιλήσω στον νέο. Ακόμη κι αν ο πρεσβύτερος μου μιλήσει, επιθυμώντας τη δυστυχία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας την ευημερία μου, θα του πω «όχι», θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας δεν θα ανταποκριθώ. Ακόμη κι αν ο μεσαίος μου μιλήσει... κ.λπ... ακόμη κι αν ο νέος μου μιλήσει, επιθυμώντας τη δυστυχία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας την ευημερία μου, θα του πω «όχι», θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας δεν θα ανταποκριθώ'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει η συμβίωση των μη αγαθών, και έτσι οι μη αγαθοί συμβιώνουν.

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει η συμβίωση των αγαθών, και πώς οι αγαθοί συμβιώνουν; Εδώ, μοναχοί, σε έναν πρεσβύτερο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη - 'Ο πρεσβύτερος να μου μιλήσει, ο μεσαίος να μου μιλήσει, ο νέος να μου μιλήσει· εγώ να μιλήσω στον πρεσβύτερο, εγώ να μιλήσω στον μεσαίο, εγώ να μιλήσω στον νέο. Ακόμη κι αν ο πρεσβύτερος μου μιλήσει, επιθυμώντας την ευημερία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας τη δυστυχία μου, θα του πω «καλώς», δεν θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας θα ανταποκριθώ. Ακόμη κι αν ο μεσαίος μου μιλήσει... κ.λπ... ακόμη κι αν ο νέος μου μιλήσει, επιθυμώντας την ευημερία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας τη δυστυχία μου, θα του πω «καλώς», δεν θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας θα ανταποκριθώ'. Και στον μεσαίο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη... κ.λπ... και στον νέο μοναχό υπάρχει έτσι η σκέψη - 'Ο πρεσβύτερος να μου μιλήσει, ο μεσαίος να μου μιλήσει, ο νέος να μου μιλήσει· εγώ να μιλήσω στον πρεσβύτερο, εγώ να μιλήσω στον μεσαίο, εγώ να μιλήσω στον νέο. Ακόμη κι αν ο πρεσβύτερος μου μιλήσει, επιθυμώντας την ευημερία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας τη δυστυχία μου, θα του πω «καλώς», δεν θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας θα ανταποκριθώ. Ακόμη κι αν ο μεσαίος μου μιλήσει... κ.λπ... ακόμη κι αν ο νέος μου μιλήσει,

επιθυμώντας την ευημερία μου θα μου μιλήσει, όχι επιθυμώντας τη δυστυχία μου, θα του πω «καλώς», δεν θα τον ενοχλήσω, ακόμη και βλέποντας θα ανταποκριθώ'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει η συμβίωση των αγαθών, και έτσι οι αγαθοί συμβιώνουν».

64. «Σε όποια νομική υπόθεση, μοναχοί, και από τις δύο πλευρές υπάρχει λεκτική διαμάχη, θρασύτητα απόψεων, μνησικακία στο νου, δυσφορία, δυσαρέσκεια, που δεν έχουν κατευνασθεί εσωτερικά, σε εκείνη τη νομική υπόθεση, μοναχοί, αναμένεται - 'θα οδηγήσει σε παράταση, σε σκληρότητα, σε αγριότητα, και οι μοναχοί δεν θα διαμένουν άνετα'. Σε όποια όμως νομική υπόθεση, μοναχοί, και από τις δύο πλευρές η λεκτική διαμάχη, η θρασύτητα απόψεων, η μνησικακία στο νου, η δυσφορία, η δυσαρέσκεια έχουν κατευνασθεί καλά εσωτερικά, σε εκείνη τη νομική υπόθεση, μοναχοί, αναμένεται - 'δεν θα οδηγήσει σε παράταση, σε σκληρότητα, σε αγριότητα, και οι μοναχοί θα διαμένουν άνετα'».

Το κεφάλαιο των προσώπων, πρώτο.

2. Το κεφάλαιο για την ευτυχία

65. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία του οικογενειάρχη και η ευτυχία του αναχωρητή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία του αναχωρητή».

66. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ηδονική ευτυχία και η ευτυχία της απάρνησης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία της απάρνησης».

67. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία της προσκόλλησης και η ευτυχία της μη-προσκόλλησης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία της μη-προσκόλλησης».

68. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία με νοητικές διαφθορές και η ευτυχία χωρίς νοητικές διαφθορές. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία χωρίς νοητικές διαφθορές».

69. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η σαρκική ευτυχία και η πνευματική ευτυχία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η πνευματική ευτυχία».

70. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευγενής ευτυχία και η μη ευγενής ευτυχία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευγενής ευτυχία».

71. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η σωματική ευτυχία και η νοητική ευτυχία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η νοητική ευτυχία».

72. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία με αγαλλίαση και η ευτυχία χωρίς αγαλλίαση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία χωρίς αγαλλίαση».

73. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία της άνεσης και η ευτυχία της αταραξίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία της αταραξίας».

74. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία της αυτοσυγκέντρωσης και η ευτυχία της μη αυτοσυγκέντρωσης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία της αυτοσυγκέντρωσης».

75. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία με αντικείμενο την αγαλλίαση και η ευτυχία με αντικείμενο χωρίς αγαλλίαση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία με αντικείμενο χωρίς αγαλλίαση».

76. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία με αντικείμενο την άνεση και η ευτυχία με αντικείμενο την αταραξία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία με αντικείμενο την αταραξία».

77. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ευτυχίες. Ποια δύο; Η ευτυχία με υλικό αντικείμενο και η ευτυχία με άυλο αντικείμενο. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ευτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ευτυχιών, δηλαδή η ευτυχία με άυλο αντικείμενο».

Το κεφάλαιο της ευτυχίας, δεύτερο.

3. Το κεφάλαιο για τις ιδιοότητες με βάση

78. «Με σημάδι, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς σημάδι. Με την εγκατάλειψη αυτού ακριβώς του σημαδιού, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

79. «Με πηγή, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς πηγή. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της πηγής, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

80. «Με ρίζα, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς ρίζα. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της ρίζας, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

81. «Με δραστηριότητα, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς δραστηριότητα. Με την εγκατάλειψη αυτών ακριβώς των δραστηριοτήτων, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

82. «Με συνθήκη, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς συνθήκη. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της συνθήκης, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

83. «Με μορφή, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς μορφή. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της μορφής, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

84. «Με αίσθημα, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς αίσθημα. Με την εγκατάλειψη αυτού ακριβώς του αισθήματος, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

85. «Με αντίληψη, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς αντίληψη. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της αντίληψης, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

86. «Με συνείδηση, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι χωρίς συνείδηση. Με την εγκατάλειψη αυτής ακριβώς της συνείδησης, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

87. «Με συνθηκοκρατημένο αντικείμενο, μοναχοί, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, όχι με μη συνθηκοκρατημένο αντικείμενο. Με την εγκατάλειψη αυτού ακριβώς του συνθηκοκρατημένου, έτσι αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν υπάρχουν».

Το κεφάλαιο με σημάδι, τρίτο.

4. Το κεφάλαιο για τις ιδιοότητες

88. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η απελευθέρωση του νου και η απελευθέρωση μέσω σοφίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

89. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η διαρκής προσπάθεια και ο μη περισπασμός. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

90. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητικότητα και η υλικότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

91. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Αληθινή γνώση και απελευθέρωση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

92. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η άποψη για αιώνια ύπαρξη και η άποψη για την ανυπαρξία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

93. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η αδιαντροπιά και ο μη ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

94. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η ντροπή και ο ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

95. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής και η κακή φίλια. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

96. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η ευκολία στην αποδοχή συμβουλής και η καλή φιλία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

97. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η επιδεξιότητα στα στοιχεία και η επιδεξιότητα στην προσοχή. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

98. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η επιδεξιότητα στο τι συνιστά παράπτωμα και η επιδεξιότητα στο τι συνιστά έξοδο από παράπτωμα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

Το κεφάλαιο της Διδασκαλίας, τέταρτο.

5. Το κεφάλαιο για τους ανόητους

99. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι ανόητοι. Ποιες δύο; Αυτός που σηκώνει το φορτίο που δεν έχει έρθει, και αυτός που δεν σηκώνει το φορτίο που έχει έρθει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ανόητοι».

100. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι σοφοί. Ποιες δύο; Αυτός που δεν σηκώνει το φορτίο που δεν έχει έρθει, και αυτός που σηκώνει το φορτίο που έχει έρθει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο σοφοί».

101. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι ανόητοι. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται το ανεπίτρεπτο ως επιτρεπτό, και αυτός που αντιλαμβάνεται το επιτρεπτό ως ανεπίτρεπτο. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ανόητοι».

102. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι σοφοί. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται το ανεπίτρεπτο ως ανεπίτρεπτο, και αυτός που αντιλαμβάνεται το επιτρεπτό ως επιτρεπτό. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο σοφοί».

103. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι ανόητοι. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως παράπτωμα αυτό που δεν είναι παράπτωμα, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη παράπτωμα αυτό που είναι παράπτωμα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ανόητοι».

104. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι σοφοί. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη παράπτωμα αυτό που δεν είναι παράπτωμα, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως παράπτωμα αυτό που είναι παράπτωμα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο σοφοί».

105. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι ανόητοι. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ανόητοι».

106. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι σοφοί. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο σοφοί».

107. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι ανόητοι. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, και αυτός που αντιλαμβάνεται τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ανόητοι».

108. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι σοφοί. Ποιες δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, και αυτός που αντιλαμβάνεται τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο σοφοί».

109. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτού που νιώθει τύψεις για αυτό που δεν πρέπει να νιώθει τύψεις, και αυτού που δεν νιώθει τύψεις για αυτό που πρέπει να νιώθει τύψεις. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται».

110. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτού που δεν νιώθει τύψεις για αυτό που δεν πρέπει να νιώθει τύψεις, και αυτού που νιώθει τύψεις για αυτό που πρέπει να νιώθει τύψεις. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται».

111. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται το ανεπίτρεπτο ως επιτρεπτό, και αυτός που αντιλαμβάνεται το επιτρεπτό ως ανεπίτρεπτο. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται».

112. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται το ανεπίτρεπτο ως ανεπίτρεπτο, και αυτός που αντιλαμβάνεται το επιτρεπτό ως επιτρεπτό. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται».

113. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτού που αντιλαμβάνεται ως μη παράπτωμα αυτό που είναι παράπτωμα, και αυτού που αντιλαμβάνεται ως παράπτωμα αυτό που δεν είναι παράπτωμα. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται».

114. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτού που αντιλαμβάνεται ως παράπτωμα αυτό που είναι παράπτωμα, και αυτού που αντιλαμβάνεται ως μη παράπτωμα αυτό που δεν είναι παράπτωμα. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται».

115. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται».

116. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, και αυτός που αντιλαμβάνεται ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία αυτό που δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται».

117. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, και αυτός που αντιλαμβάνεται τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται».

118. «Δύο ατόμων, μοναχοί, οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται. Ποιων δύο; Αυτός που αντιλαμβάνεται τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, και αυτός που αντιλαμβάνεται τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των δύο οι νοητικές διαφθορές δεν αυξάνονται».

Το κεφάλαιο των αδαών, πέμπτο.

Τα δεύτερα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 02. Το βιβλίο των δύο. 2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org